

ГЛАВА II.

Азъ прочее пѣтамъ: да ли
 е ѿ Фжраилъ Бгъ свой те
 людіе; не дай Бжѣ! зашто
 и азъ самъ Израилтан
 инъ. ѿ сѣме то Авраамово,
 ѿ колѣно то Веніаміново.

2 Не е ѿ Фжраилъ Бгъ свой
 те людіе, които е по на
 прѣдъ избрааъ. или не зна
 ете, що говори писаніе то
 за Илїа; какъ ѿ ѿнъ се ѿ
 жалува на Бга заради Isra
 ила, и говори:

3 Гди, пророци те твой
 извѣха, и олѣаре те твой
 раскопаха; и ѿстанѣха самъ
 азъ, и искааъ да ми зѣматъ
 животатъ.

4 Но що мѣ говори бжѣ
 ственный ѿвѣтъ; азъ самъ
 ѿставилъ за себе седмъ хі
 ладъ мѣжы, които си не пре
 клонѣха колѣна та прѣдъ
 ваала.

5 Такъ прочее и въ сегаш
 но то време са ѿстанѣли нѣ
 кои (благочестиви) по из
 браніе то на-благодать та
 (Бжѣга).

6 Яко ли е по благодати,
 то не е ѿ дѣла та: зашто
 (инакъ) благодать та не бы
 была благодать. Яко е ѿ
 дѣла та, то не е вече благо
 дать: понеже (инакъ) дѣло
 то не е вече дѣло.

7 Що (сѣдѣва) прочее; (е
 то що): зашто Израиль не
 полчи ѿнова, што и иска

ше: но избрааи те го по
 лдчиа: а дрѣги те ѿслѣпѣха,
 8 (Какъ то що е писано:
 даде имъ Бгъ дѣхъ нечѣв
 ственъ, ѿчи, съ който не
 видатъ, и оушы, съ който
 не чѣатъ) дори до днѣшні
 атъ дѣнь.

9 И Давїдъ говори: да бж
 де трапѣза та имъ за прим
 ка, и за лѣвъ, и за соблазнъ,
 за наказаніе нимъ:

10 Да имъ потемнѣатъ
 ѿчи те да не видатъ: и гжр
 жатъ имъ всегда и скривѣвай

11 Пѣтамъ прочее: да ли
 са се така пресопнааи, що
 то со вѣмъ да паднатъ; не
 дай Бжѣ! но да тѣхно то па
 дѣніе (послѣжи) на пѣзвѣни
 цы те за спасеніе. за да се под
 канатъ и ѿни на рѣвность.

12 Яко ли е тѣхно то па
 дѣніе когѣтство на свѣтжтъ
 и недостѣтоко тѣхенъ ко
 гѣтство на пѣзвѣницы те,
 колко повече (ще да бжде),
 чѣло то нѣхно ѿвращеніе;

13 Вамъ говоримъ на пѣ
 звѣницы те: (азъ) понеже
 самъ апѣстола на пѣзвѣни
 цы те, прославлявамъ си слѣ
 женіе то:

14 Нѣгли возбѣдимъ нѣ
 какъ на рѣвность мой те е
 диноплеменны, и спасѣмъ
 нѣкои ѿ нѣхъ.

15 Зашто, ако ѿвѣрженіе
 то нѣхно е примиреніе на
 свѣтжтъ: що (ще дрѣго